

Het geheele terrein, „ses morgen lands, dair die woninghe op stait ende alrenaist der woninghe gelegen sien” (7 April 1333), strekte zich binnen de latere vesten uit van de Delftsche tot de Schiedamsche poort, ten oosten langs een lijn, van de Zandstraat naar het Hofplein getrokken. De dikke muren van het gebouw getuigden, dat ze bestemd waren om de bewoners tegen vijandelijke overvallen te beveiligen. Drie zware torens, hoog oprijzende daarboven, boden een ruim uitzicht over de vlakke omgeving, een breede gracht rondom het slot en een poort met ophaalbrug aan de oostzijde (ten westen waarschijnlijk van de tegenwoordige Zandstraat) dienden eveneens, om ongewenschte bezoekers het binnentreden te beletten. Dat een vroeger riddergeslacht van daaruit de omstreken onveilig gemaakt heeft, is volstrekt niet onmogelijk. Aan de zuidzijde van het slot toch zagen de slotbewoners uit over de wijde watervlakte van de Maas of Merwede, door uiterwaarden en rietland gescheiden van Bulgersteyns grond. Een kleine kreek, de Leuve, gaf gelegenheid om met platboomde vaartuigen de rivier te bereiken en, verscholen in het riet, niets kwaads vermoedende koopvaardijvaarders op hun weg van of naar Dordt te overvallen. Het ambacht 't Roodezand behoorde kerkelijk tot Hillegersberg, dus ook het daarin gelegen leen Bulgersteyn. Onder de parochie Hillegersberg resorteerde dan ook de kapel, later bekend als de kapel der Zeven Slapers aan de Roodezandstraat westzijde op den hoek van de Leeuwenlaan. Hoewel gelegen buiten de muren van het slot zal dit bedehuis, dat waarschijnlijk reeds in 1298 op dezelfde plaats stond, dienst gedaan hebben als slotkapel. De parochiekerk toch was afgelegen en behalve de slotheer en zijn gezin zullen ook de bewoners van het Roodezand gebruik gemaakt hebben van dit kapelletje met het daarbij gelegen kerkhof. Enkele kroniekschrijvers spreken van S. Andrieskerk en Lois noemt deze kerk zelfs de oudste parochiekerk van Rotterdam, maar dit is reeds daarom niet geloofwaardig, omdat het Roodezand, lang nadat Rotterdam tot stad verheven was, nog een deel van de parochie Hillegersberg uitmaakte en nog in 1565 eigen kerkmeesters en aalmoezeniers had.

Van der Sluys noch Zas brengen het kasteel Bulgersteyn in verband met het geslacht Bokel, wel Lois en Kortebrant. De eerste spreekt van het slot „Bulgersteyn ofte Boeckoolsteyn”, laat het slot in 1261 herbouwen door Reijnier Boeckels, heer van